

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 67/2018
31.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејана Спасојевић Иванчић адвокат из ..., против туженог ББ ..., ради заштите од дискриминације, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2204/17 од 18.09.2017. године, у седници већа одржаној дана 31.10.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2204/17 од 18.09.2017. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П1 77/2014 од 23.06.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је тужени у односу на њега поступао дискриминаторски због година старости и других личних својстава, тако што је тужиоца, као дипломираног инжењера ... са три лиценце, у периоду од 04.04.2011. године преместио на послове за које је објективно неопходна нижа стручна спрема, да би након тога био оглашен за вишак због организационих промена и престанка потребе за његовим радом дана 24.05.2013. године, као и да се обавезе тужени да му накнади трошкове парничног поступка са затезном каматом у складу са законом почев од дана доношења пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 206.250,00 динара у року од 15 дана под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2204/17 од 18.09.2017. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду П1 77/14 од 15.06.2017. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на постојање других битних повреда одредаба парничног поступка, предвиђених чланом 407. став 1. тачке 2. и 3. ЗПП. Због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на чије постојање се указује наводима ревизије да пресуде нижестепених судова имају недостатке због којих се не могу испитати (неразумљивост изреке и њена противречност са датим разлозима, односно нејасност разлога и њихова противречност са изведеним доказима, утврђеним чињеницама и записницима са главних расправа), овај ванредни правни лек се не може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац (рођен године) по занимању је дипломирани инжењер ... са положеним стручним испитом од 1982. године, и лиценцама ... и ... Инжењерске коморе Србије. У радном односу код туженог је од 1987. године, и по уговору о раду од 01.06.2006. године обављао је послове старијег самосталног инжењера за ... у погону „...“. Анексом број 2 уговора од 04.04.2011. године тужилац је, почев од 13.05.2011. године, премештен - распоређен у одељење за ... блока ... - Служба за ..., на радно место самосталног сарадника за Анексом број 3. уговора о раду предвиђено је да ће тужилац обављати послове на радном месту са истим називом, а анексима број 4, 5. и 6. уговора регулисано је питање његове зараде. Правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1269/11 од 12.07.2016. године поништени су уговори о раду од броја 2 до броја 6. Служба за административно-техничке послове формирана је у марту 2011. године. У ту службу распоређивани су запослени различитих стручних профила и школске спреме, који су у другим организационим деловима туженог били „технолошки вишак“, а до 30.09.2011. године се нису пријавили за добровољни престанак радног односа „по програму ...“. Посебни критеријуми за распоређивање запослених у означену службу нису постојали. Тужилац није био једини који је имао високу стручну спрему, нити је био најстарији запослени који је распоређен - премештен у ту службу. Након потписивања анекса број 2 уговора о раду тужилац је отишао на боловање а по повратку - 03.08.2011. године, премештен је у другу зграду туженог где се већ налазила група запослених различите стручне спреме - од најниже стручне спреме до доктора наука. Радно време те групе запослених било је од 12 до 20 сати, док су сви остали запослени радили од 8 до 16 сати. Тужилац је исту просторију користио са још 20 запослених, сви су имали столове и столице а два - три рачунара служили су им за информисање, а не за рад. Тужиоцу је 25.08.2011. године одузет рачунар који је

користио и шифра помоћу које се логовао на интернет сајт туженог. Током 2012. године тужилац је подносио пријаве на огласе који су објављивани код туженог и тако конкурисао за рад на другом радном месту у оквиру своје струке, али му на пријаве није одговорено. Током октобра 2011. године одређен је у комисију попис рачунара код туженог и тај посао је обављао до половине новембра исте године. Половином децембра исте године са још 10 запослених добио је канцеларију и задатак да врши проверу бројева фиксних телефона запослених. Сви запослени у административно-техничком одељењу су током августа 2012. године послати на принудни одмор у трајању од 45 дана, због смањеног обима посла. По повратку са принудног одмора тужилац је премештен у другу зграду туженог и смештен у канцеларију коју је користило још 10-12 запослених. У то време углавном није ништа радио и само повремено је добијао одређене послове. Запослени су у децембру 2012. године морали искористити годишњи одмор за ту годину. Тужиоцу је тада понуђено да потпише споразум о престанку радног односа, што је он одбио. Тужилац је у марту 2013. године упућен на годишњи одмор за ту годину и по повратку на рад отказан му је уговор о раду. Тужиоцу је радни однос престао 24.05.2013. године, као вишку запослених, због укидања службе за административно-техничка питања и исплаћена му је отпремнина. Тужилац води посебне парнице за поништај решења о отказу уговора о раду и злостављања на раду.

На основу овако утврђеног чињенично стања, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Тужилац захтев за заштиту од дискриминације, извршене распоређивањем на друго радно место, заснива на тврдњи да је тужени поступао дискриминаторски због његове старосне доби и „других личних својстава“. Према одредби члана 2. став 1. тачка 1. Закона о забрани дискриминације („Службени гласник Републике Србије“, број 22/09), дискриминација је свако неоправдано прављење разлике или неједнако поступање, односно пропуштање (искључење, организирање или давање првенства) на отворен или прикривен начин у односу на лица или групе лица, као и на чланове њихових породица, које се заснива на неком од наведених личних својстава (између осталог и старосном добу) и другим стварним, односно претпостављеним личним својствима.

У конкретном случају, код утврђене чињенице да су у административно-техничку службу, у коју је тужилац распоређен анексом уговора о раду од 04.04.2011. године, распоређивани запослени различите старосне доби (старији и млађи од тужиоца), нижестепени судови су извели правилан закључак да тужилац није био дискриминисан по том личном својству изричито наведеном у члану 2. став 1. тачка 1. Закона о забрани дискриминације. Такође, не постоји дискриминација ни по неком другом личном својству (тужилац у тужби и током поступка наводи школску и стручну спрему), јер су у означену службу распоређивани запослени различите школске (од основне школе до факултета) и стручне спреме.

С тога, по оцени Врховног касационог суда, нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлука о трошковима поступка по ревизији, садржана у другом ставу изреке, донета је применом члана 165. став 1. у вези члана 153. став 1. ЗПП - према успеху тужиоца у поступку по том ванредном правном леку.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић